

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce **Z. P.**, zastoupeného Mgr. Jiřím Kokešem, advokátem se sídlem Příbram, náměstí T. G. Masaryka 153, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje**, se sídlem Praha 5, Zborovská 11, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2023, č. j. 51 A 6/2023 - 16.

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který mu bude vyplacen do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 10. 2. 2023 podání žalobce, z jehož obsahu nebylo zřejmé, zda se jedná o správní žalobu či o kasační stížnost. Přípisem ze dne 20. 2. 2023, č. j. 3 As 5/2023 - 12, proto žalobce vyzval, aby toto podání upřesnil. Žalobce (dále jen „stěžovatel“) reagoval podáním ze dne 23. 2. 2023, v jehož rámci potvrdil, že shora uvedené podání je kasační stížností proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2023, č. j. 51 A 6/2023 - 16, jímž byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2023, č. j. 004663/2023/KUSK (dále jen „rozhodnutí žalovaného“), kterým žalovaný zamítl odvolání stěžovatele proti usnesení Městského úřadu Dobříš ze dne 25. 10. 2022, č. j. MDOB 114974/2022/Har. Posledně jmenovaným rozhodnutím zamítl Městský úřad Dobříš námitku podjatosti vznesenou žalobcem vůči úřední osobě ve věci projednávání změny č. 1 Územního plánu Rybníky.

[2] Stěžovatel se v řízení před krajským soudem domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného a vrácení věci k novému posouzení. Krajský soud v Praze konstatoval, že žaloba směřuje proti rozhodnutí správního orgánu o námitce podjatosti, které je dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu úkonem správního orgánu, kterým se upravuje vedení řízení před správním orgánem. Takový úkon je podle § 70 písm. c) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) vyloučen ze soudního přezkumu. Krajský soud proto shledal žalobu nepřipustnou ve smyslu § 68 písm. e) s. ř. s., a proto ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

[3] V kasační stížnosti (tj. podání ze dne 10. 2.) stěžovatel její důvody podřadil pod důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Omezil se ovšem jen na obecné konstatování, že „*napadené rozhodnutí nemůže obstát, neboť se krajský soud nedostatečně zabýval tvrzeními stěžovatele, a proto došlo ke značnému zkrácení práv stěžovatele. Polemizovat s důvody rozhodnutí může stěžovatel pouze za podmínky, že žalobou napadne alespoň část výroku rozhodnutí. Tyto výhrady k náležitostem, obsahu a kvalitě odůvodnění rozhodnutí pak představují žalobní body, jejichž prostřednictvím stěžovatel zpochybňuje zákonnost napadeného výroku či jeho části.*“. Dále stěžovatel obecně pojednal o rozsahu soudního přezkumu ve vztahu k nicotnosti rozhodnutí správního orgánu. Ve zbytku obsahuje kasační stížnost zkopírované části žaloby, v jejichž rámci vytýká stěžovatel nesprávnost postupu správních orgánů.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 17. 4. 2023, č. j. 3 As 5/2023-44, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede konkrétní důvody, pro které napadá usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2023, č. j. 51 A 6/2023 - 16. Stěžovatel totiž, jak již bylo uvedeno, kromě zcela obecné výhrady k postupu krajského soudu, v kasační stížnosti svou argumentaci vůbec nesměřoval proti napadenému usnesení, ale pouze zopakoval žalobní argumentaci a nepředložil žádnou (ať už skutkovou, či právní) argumentaci, kterou by se mohl Nejvyšší správní soud zabývat. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele vyzval, aby patřičně zdůvodnil, proč považuje postup krajského soudu za vadný. Zároveň stěžovatele poučil, že pokud vady kasační stížnosti neodstraní, bude kasační stížnost odmítnuta.

[5] Podáním ze dne 27. 4. 2023 stěžovatel zopakoval svá předchozí tvrzení, přičemž převážná část textu je opět pouze zkopírovaná žalobní argumentace, směřující k nicotnosti rozhodnutí žalovaného. Stěžovatel k tomu doplnil, že se správní soud nezabýval jeho argumentací. (viz dále odst. [11]).

[6] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. platí, že *kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně.*

[7] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., *nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud*

pokračování

nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[8] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*

[9] Ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. představuje prvek zásady koncentrace řízení o kasační stížnosti. Marné uplynutí lhůty k doplnění kasační stížnosti v případě vydání usnesení, kterým je stěžovatel vyzván k doplnění chybějících náležitostí kasační stížnosti, má tedy za následek vznik jejího neodstranitelného nedostatku, s výjimkou případu, kdy soud rozhodne o prodloužení lhůty na základě žádosti stěžovatele, která je podána před jejím uplynutím.

[10] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu a důvody, které v ní lze s úspěchem uplatnit, se musí vztahovat právě k tomuto rozhodnutí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2004, č. j. 3 Azs 43/2003-48, anebo ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47; rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz). V minulosti Nejvyšší správní soud též dovodil, že „aby vůbec byla kasační stížnost způsobilá k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu, proti němuž byla podána, a nikoli nějaký jiný akt (byť třeba i věcně související nebo předcházející napadenému rozhodnutí krajského soudu.“ (usnesení ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS.).

[11] Stěžovatel v kasační stížnosti (i jejím doplnění) i přes poučení Nejvyššího správního soudu pouze opakuje žalobní argumentaci a obecně pojednává o rozsahu soudního přezkumu; tato „argumentace“ je nadto částečně nesrozumitelná. S důvody, na nichž stojí usnesení krajského soudu, stěžovatel žádným způsobem nepolemizuje; vůbec se nevyjadřuje k důvodům odmítnutí žaloby, pouze obecně uvádí, že krajský soud se nezabýval jeho argumentací. Zcela přitom pomíjí fakt, že krajský soud rozhodnutí žalovaného meritorně nepřezkoumal, neboť shledal, že žaloba je nepřijatelná.

[12] Napadeným usnesením krajský soud ukončil řízení o žalobě, aniž o ní věcně rozhodl. Pro tuto situaci je vyhrazen kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., který spočívá (mimo jiné) v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. V tomto případě nelze kasační stížností argumentačně mířit zprostředkovaně i do rozhodnutí správních orgánů napadených žalobou, nýbrž jen do rozhodnutí krajského soudu (srov. shora citované usnesení tohoto soudu č. j. 10 As 181/2019-63). Nejvyšší správní soud opakuje, že bylo úkolem stěžovatele zcela konkrétními a srozumitelně formulovanými námitkami zpochybnit zákonost usnesení o odmítnutí žaloby. Pouhý blíže neodůvodněný nesouhlas se závěry krajského soudu nesplňuje esenciální požadavky kladené na formulaci kasačních námitek.

[13] Pro úplnost je vhodné uvést, že kasační soud nevytýká stěžovateli, že kasační důvody nepodřadil pod odpovídající písmeno § 103 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud vždy z obsahu kasační stížnosti posoudí, zda tato obsahuje relevantní tvrzení nezákonnosti napadeného rozhodnutí krajského soudu. Platí totiž, že „[p]okud je v kasační stížnosti uvedeno, jaké konkrétní vady v řízení či v úsudku se měl soud dopustit a z čeho to stěžovatel dovozuje, kasační stížnost ob stojí. Přitom argumentace proti právnímu posouzení jistě musí vycházet z důvodů napadeného rozsudku.“ (rozsudek NSS ze dne 8. 1. 2004, č. j. 2 Afs 7/2003-50).

[14] Lze tedy uzavřít, že stěžovatel, a to ani v doplnění kasační stížnosti, neodstranil vady svého návrhu, spočívající v úplné absenci kasačních námitek. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 věty druhé s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[16] O vrácení zaplaceného soudního poplatku bylo rozhodnuto postupem dle § 10 odst. 3 věty třetí a odst. 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, neboť návrh (kasační stížnost) byl bez jednání soudu odmítnut. Poplatek bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. května 2023

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu